

ručiti. Ne oštro i uzrujano, nego blago ali energično i nepopustljivo. Često će to biti jedina vjerska pouka za ljude, koji je možda nikada nisu imali; s druge će strane biti dužna obrana Božjih zakona, za koje treba svima i svuda znati, da se ne smiju nekažnjeno gaziti.

Vrijeđanje je uopće (po sebi) težak grijeh; kad se pak odnosi na svećenika, redovno se napadači brinu da i materija bude teža: grijehu protiv pravednosti priključi se još i grijeh protiv ljubavi. I to neka bude jedan razlog više, da se uspješnim nastupima ukloni i što više spriječi ova ružna navika, što je u nekim krajevima među našim narodom zavladała. Narod koji na svakom koraku časno susreće svoga svećenika, odaje srce puno poštovanja; ne će se taj narod lako dati zavesti ni na grijeh protiv poštovanja Boga. A gdje se Bog u narodu sa strahopoštovanjem spominje, može se za život i napredak toga naroda očekivati obilje milosti Božje. *Beatus populus, cuius Dominus Deus ejus!*

prof. A. Živković.

Nagovor Sv. Oca Pija XII. omladini. — Nagovor Sv. Oca Pape Pija XII. omladini talijanske Katoličke Akcije, muškoj i ženskoj, vrijedan je posebne pažnje u ovo naše vrijeme. Ni nagovori Svetoga Oca se, koliko i bili usmjereni prema pozivu posjetnika, ne mogu oteti utjecaju vremena koje proživljavamo, niti se mogu izdvojiti iz kruga misli, koje nas sve danas bez razlike zaokupljaju. Tako se i u ova dva važna nagovora vidi sva mudra i obzirna zabrinutost sv. Oca za ono, što će — kad tad — nakon ovoga žalosnoga ratnoga stanja nastupiti.

1. Prigodom 20-godišnjice postojanja ženske djevojačke grane Katoličke Akcije pozdravile su mnogobrojne članice i zastupnice sviju talijanskih biskupija sv. Oca, koji ih je dne 6. listopada 1940. primio i među inim u svom govoru im naglasio:

»Pred vama je visoki ideal ženskoga poziva, program rada za sutrašnjicu: društveni život popravljati i navraćati na kršćanske osnove; postaviti na časno mjesto sveto evanđelje i njegov moral u tom novom društvu; obnoviti obitelji vrativši braku aureolu sakramentalnoga dostojanstva; zaručnicima osjećaj dužnosti i uvjerenje o savjesnoj odgovornosti. U svim društvenim slojevima vaše će nastojanje ići za tim, da učvrstite ispravan pojam auktoriteta, discipline, poštivanja socijalnih uredbi, uzajamnih prava i dužnosti ljudske ličnosti . . .«

Osim toga pohvalio je Pijo XII. njihov programatski cilj i zadaću: širiti poznavanje kršćanskoga nauka među svijetom, koji je danas strahovito zaostao u tom pogledu iza svojih pređa prijašnjih stoljeća; isto je tako istakao njihov požrtvovni i hvaljevrijedni rad oko izrađivanja crkvenoga ruha za oltare i potrebe crkvi, naglasio ljepotu čista djevojačkog srca i duše, osokolio slušateljice u borbi protiv nečedne mode i bla-

goslovio ih u njihovu plemenitom i požrtvovnom idealnom nastojanju i radu za dobro bližnjega.¹

2. Audijencija je muške omladine Katoličke Akcije održana dne 10. studenoga 1940. Tom je zgodom sv. Otac napose naglasio važnost kršćanske vjere kod mladih ljudi, po kojoj oni dobivaju snagu i zanos: neka sveobuhvatno i širokogrudno prodiru s njom u tajne znanosti i teže za napretkom, neka im vjera svlada sve predrasude, i prelazi preko ljudskog obzira; neka se ne boji zapreka u radu ni prijetnja protivnika; neka rodi ljubavlju k braći ljudima, te neka im bude poticaj na djelo i hrabro nastupanje u borbi za istinu i pravicu.

»Nekada je mlade ljude u tom nastojanju sokolilo društvo, škola i obitelj; na omladinu se pazilo i čuvalo je kao zjenicu oka; danas je upravo obratno: opasnost i zavađanje na svakom koraku. Suvremenoj se omladini valja muški oprijeti: a) materijalizmu naših dana, b) vjerskom indiferentizmu, c) poganskom senzualizmu i d) ludoj težnji za uživanjem«. Sv. Otac im citira Vergila i raščinja misli: Tu ne cede malis, sed contra audentior ito! (6, 95) i onu drugu: Macte nova virtute puer, sic itur ad astra! (9, 64).

Hvali napose njihov organizatorski nastup za pohađanje sv. mise u raznim društvenim slojevima (»campagna su santa messa«), svraća njihov pogled i misao na činjenicu, da je kršćanskoj i katoličkoj omladini Crkva mati, Krist učitelj, a presv. Euharistija hrana!²

Svećenici koji vode organizacije jedne i druge omladine po našim selima i gradovima, valjalo bi da te nagovore dobiju u potpunom prijevodu, da ih komentiraju od riječi do riječi sa članovima svojih omladinskih organizacija. Imamo po Hrvatskoj mladih svećenika, kojima bi ovakav posao trebao ležati na srcu.

prof. A. Ž.

»Moli se za tihu sućut«. — Na osmrtnicama kako ih iza smrti pojedinih katoličkih vjernika običavaju rođaci ili roditelji izdavati napose štampane ili otisnute u dnevnim listovima, čitate ponegdje na koncu i obavijest: »moli se za tihu sućut«. Ta mi je neobična molba za »tihu sućut« — upala u oči.

Otkud je katolicima došla misao moliti za »tihu sućut?« Da to nije mehaničko nasljedovanje liberalnih Židova, nekih nekatolika, nevjernika koji u »tihoj sućuti« nazrijevaju sve što mogu dati pokojniku? Doista: na njihovim se osmrtnicama redovno nalazi ta fraza, koju poprimaju i neki katolici.

Čuo sam za razumijevanje te fraze u smislu, da se njom otklanjaju u konvencionalnoj formi usmene i pismene izjave saučešća i posjeti, možda i vijenci i sl. Protiv takova tumača ne može, razumije se, biti prigovora. — Lično međutim nagi-

¹ AAS XXXII (1940), br. 11, str. 409 i sl.

² AAS XXXII (1940), br. 12, str. 452 i sl.